

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

לפני כבוד השופט עמית ציון קאמח

הנאשמה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אסתר שלאין וחופית שרים

נגד

הנאשמים

ע"י ב"כ עוה"ד שחר מנזלמן

גזר דין לנאשמים 3.4.5

א. נאשמים 1-5 הודו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשעו מכח חודאותיהם.

גזר דין זה יעסוק בעניינם של נאשמים 3-5 אך לשם הבנת התמונה בכללותה אתייחס גם לחלקם של נאשמים 1,2, כפי שהוא ניבט מעובדות כתב האישום המתוקן וככל שהוא רלוונטי לנאשמים 3-5.

ב. כתב האישום המתוקן

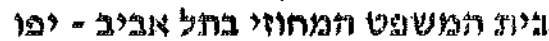
חלק כללי

1) נאשם 1 חינו מתכנת מחשבים בוכשרתו ועבד החל מחודש נובמבר 2009 ועד לאמצע חודש אוקטובר 2013 (להלן: "התקופה הרלבנטית"), כמתכנת מחשבים בצוות פיתוח בחברת בי.די.איי קופאס בע"מ (להלן: "חברת בי.די.איי" או "התאגיד"), במשרדי החברה בבני ברק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- (2) במהלך התקופה הרלוונטית, בשנת 2013 נאשם 2 עסק בייעוץ ותיווך להלוואות. נאשם 2 היה בתקופה הרלבנטית חבילים של חברה בשם אי ג'י איי. די השקעות בע"מ, אשר באמצעותה ניהל תחת השם המסחרי "גלובל פיננסיים" עסק בתחום הייעוץ ותיווך להלוואות, שהיה ממוקם בתל אביב.
- (3) נאשם 3 עסק בתקופה הרלבנטית בתיווך וייעוץ להלוואות. נאשם 3 ניהל בתקופה הרלבנטית את חברת "רוק שיווק מוצרי טבע בע"מ", ובמסגרת זו, תחת השם המסחרי "פיננסי 7" עסק בתחום התיווך וייעוץ להלוואות.
- (4) נאשם 4 ניהל במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 טכנות לביטוח.
- (5) במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 היה נאשם 5 נשוי למעיין מימון (להלן: "מיימון"), אשר ניהלה, בתקופה הרלבנטית, ביחד עם נאשם 5 עסק בשם "קרייזי פון" לשיווק טלפונים סלולריים וקווים.
- (6) בתקופה הרלבנטית היה לחברת בי.די.איי רישיון שירות נתוני אשראי לאיסוף ולמסירת נתוני אשראי על יחידים לרבות בפעילותם כעוסקים (להלן: "לקוח" או "לקוחות"), שניתן לה על ידי רשם שירות נתוני אשראי, לפי חוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב – 2002 (להלן: "חוק נתוני אשראי").
- (7) במסגרת הרישיון שניתן לה, הייתה חברת בי.די.איי רשאית לקבל ולאסוף נתונים על לקוחות בדבר אי-פירעון חובות, פשיטות רגל ושיקים ללא כיסוי, וזאת ממקורות מידע שונים (להלן: "מידע שלילי"), ומבלי להזנק לזכמת הלקוחות.
- (8) חברת בי.די.איי הייתה רשאית לרכז ולמסור את המידע השלילי, שנאגר בשרתי החברה בקשר ללקוח על גבי דו"ח אשראי (להלן: "דו"ח אשראי" או "דו"ח בי די איי"), רק ללקוח עצמו או למי שמסר הצהרה בכתב על כך (להלן: "הגורמים המורשים"), שהוא מבקש את נתוני האשראי לצורך קבלת החלטה לאחת מהמטרות הבאות: (1) מתן אשראי ללקוח (2) מכירה או רכישה של נכס או שירות (3) התקשרות בענף והמחאת זכויות או חובות (4) גביית חובות (5) התקשרות בחוזה שכירות וחידושו (6) התקשרות בחוזה העסקה.
- במקרים בהם הייתה רשאית למסור דו"ח אשראי על לקוח, חלה עליה חובה לאסוף ולמסור בדו"ח גם נתונים חיוביים על הלקוח (להלן: "מידע חיובי").
- מידע שלילי ואו מידע חיובי (להלן: "המידע").
- (9) המידע שנאגר בשרתי חברת בי.די.איי הינו מידע כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה – 1995 (להלן: "חוק המחשבים"), בחיותו נתונים, סימנים, מושגים או הוראות, המובעים בשפת קריאת מחשב והמאוחסנים במחשב.
- (10) דו"ח אשראי הינו פלט כהגדרתו בחוק המחשבים בחיותו נתונים המופקים בכל דרך שהיא על ידי מחשב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

(3) בפגישת סיפר נאשם 1 כי בתפקידו כאיש מחשבים בחברת בי.די.איי יש ביכולתו למחוק נתוני אשראי ממאגרי המידע במחשבי החברה ולגרום למחיקת מידע שלילי מדוחות אשראי של לקוחות. בפגישה סיכמו נאשם 1 ודבוש, כי נאשם 1 ימחק נתוני אשראי מדוחות אשראי של לקוחות בהתאם לדרישה ופרטי זהויה של לקוח שיימסרו לו על ידי דבוש ובתמורה לתשלום בסך 3,000 ₪ שישולמו לו על ידי דבוש, בגין כל לקוח שאת נתוני האשראי שלו יתבקש נאשם 1 למחוק (להלן: "התכנית העבריינית").

(4) במהלך הפגישות ולצורך בדיקת יכולותיו של נאשם 1 בטרם הוצאת התכנית העבריינית מן הכח אל תפועל, כושר דבוש לנאשם 1 אות מספר תעודת הזהות של אשתו, רונית לוי דבוש (להלן: "רונית"), שחיה עליה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, על מנת שימחק את נתוני האשראי שלה מהמאגר.

(5) כפי שיתואר להלן באישום השני, ביום 31.7.13 נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי.די.איי את נתוני האשראי של ה- [REDACTED].

(6) לאחר שנוכת, כי נאשם 1 אכן מחק את נתוני האשראי של רונית ויצר לה דו"ח אשראי נקי, פעל דבוש להגשמת התכנית העבריינית על ידי איתור לקוחות שיש לגביהם מידע שלילי בחברת בי.די.איי. בהמשך לכך, בהתאם לתכנית העבריינית, העביר דבוש לנאשם 1, במועדים שיפורטו להלן, את שמותיהם ומספרי תעודות הזהות של מטפר לקוחות, שעל אודות כולם היה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, והאזע על מנת שנאשם 1 ימחק את נתוני האשראי שלהם מהמאגר ובהם את פריטת של מימון אשתו של נאשם 5, ואות פריטת של נאשם 4.

(7) כפי שיתואר להלן באישום השני, נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי.די.איי את נתוני האשראי של כל חלקויות שאת פריטתם מסר לו דבוש כמפורט בסעיף 6 לעיל.

(8) לאחר ביצוע כל אחת ממחיקות נתוני האשראי של חלקויות, נפגש נאשם 1 עם דבוש וקיבל מדבוש תשלום של 3,000 שקלים בגין כל לקוח, ובסך הכל קיבל ממנו סך כולל של 21,000 ₪.

(9) המחיקות שביצע נאשם 1 היו מחיקות אסורות.

(10) בעשותו את המעשים המתוארים והג נאשם 1 אגב מילוי תפקידו במרמה ובחפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.

(11) בעקבות מעשיו של נאשם 1 ובחסתמך על דוחות האשראי הכוזבים, העניקו בנקים ומוסדות פיננסיים הלוואות המסתכמות במאות אלפי שקלים ללקוחות אחרים.

ב. הוראות החיקוק לפיהן הורשע נאשם 1:

מרמת והפרת אמונים בתאגיד – 7 עבירות לפי סעיף 425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

[REDACTED]

אישום שני – מחיקות מידע ממאגרי בי.ד.איי
עבירות זיוף, עבירות מחשב ועבירות על חוק שירות נתוני אשראי נגד נאשם 1

א. העובדות

- (1) במהלך התקופה הרלוונטית הייתה לנאשם 1 גישה, מתוקף תפקידו בחברת בי.ד.איי, כאמור בחלק הכללי, למאגר מידע פרסונל צ"ק. נאשם 1 היה מוסמך לעבוד על מאגר המידע פרסונל צ"ק, אך לא היה מוסמך ולא נדרש במהלך עבודתו למחוק מידע ממאגרי הנתונים בהם נשמר המידע המקורי שנגיע ממקורות המידע השונים (להלן: "טבלאות המקור").
- (2) כל הלקוחות, שתוארו באישום הראשון ועבור מחיקת נתוני האשראי שלהם קיבל נאשם 1 תשלום יכונו להלן: "נמחקים עבורם התקבל תשלום".
- (3) על הלקוחות המפורטים להלן היה מידע שלילי במאגר של חברת בי.ד.איי והם יכונו להלן "נמחקים נטעמים" ובהם לצורך גזר דין זה:
 - א. [REDACTED], שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי
 - ב. [REDACTED], שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי
 - ג. [REDACTED], שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי
 - ד. [REDACTED], שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי
- (4) נאשם 1 מחק ממאגרי המידע של חברת בי.ד.איי את נתוני האשראי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן של הנמחקים הנוספים המפורטים לעיל, במועדים אשר מובאים בנספח א' לכתב האישום (להלן: "מועדי מחיקת המידע"), המהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- (5) נאשם 1 פעל באופן חמור להחלף בביצוע המחיקות ממאגר הפרסונל צ"ק:
 - א. נאשם 1 ביצע את המחיקות תוך שימוש בשם משתמש כללי: "אדמיין" Admin ("אדמיניסטרטור", "מנהל") ולא בשם המשתמש האישי שלו, וזאת לאחר שסיסמת האדמיין הגיעה לידי.
 - ב. נאשם 1 מחק את המידע מתוך מאגר המידע של הפרסונל צ"ק לאחר שהתחבר לשרת בחברת בי.ד.איי בשם "אס.קו.אל באק" sqlback, מעמדת מחשב ייעודית אשר הייתה ממוקמת ב"חזיר סיסטם" במשרדי החברה.
 - ג. נאשם 1 מחק את המידע מטבלאות המקור.
 - ד. נאשם 1 מחק את המידע באופן שכתוצאה ממחיקת המידע נוצרו דו"חות אשראי לגבי אותם לקוחות ללא מידע שלילי או חיובי כלל (להלן: "דוחות אשראי נקיים") למעט באשר ללקוחה לוריית וזרי, אשר ביחס אליה נאשם 1 מחק חלק מהמידע השלילי.
- (6) נאשם 1 ידע, כי המחיקות האסורות של המידע שביצע, כמתואר באישום זה, יביאו לכך, שהגורמים המורשים אשר יזמינו /או יקבלו דו"ח אשראי על אותם הלקוחות, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי כוזב, לפיו לא נאסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"ד 10001-01-99

- (7) בפועל כמתואר לעיל לשם ביצוע החקירות האסורות, נאשם 1 חשמיט פרטים מדוחות תאשדאי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן מדוחות האשדאי של הנמחקים הנוספים וזאת בכוונה לרמות וללא טמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה בסמכות כדין.
- (8) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל חדר נאשם 1 לחומר מחשב שלא כדין כדי לעבור עבירות של זיוף כמפורט באישום זה ובחלק מהמקרים גם עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד כמפורט באישום הראשון.
- (9) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל זייף נאשם 1 מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר.
- (10) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל, נאשם 1 כלל מידע בדו"ח אשדאי אשר התקבל בעבירות זיוף שביצע כמפורט באישום זה.

ב. תוצאות החקיקה לפיהן נואשם נאשם 1:

- א. חזירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת – 18 עבירות לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים").
- ב. זיוף בכוונה לקבל דבר – 18 עבירות לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין.
- ג. הכללת מידע בדו"ח אשדאי והמידע התקבל בעבירה - 18 עבירות לפי סעיף 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשדאי, התשס"ב-2002.

אישום שלישי - עבירות פגיעה בפרטיות ומרמה והפרת אמונים בתאגיד
עבירות פגיעה בפרטיות נגד נאשמים 1 ו- (),
עבירות מרמה והפרת אמונים בתאגיד נגד נאשם 1 ()

א. העובדות

- העברת מידע מהקדן לעסקים קטנים
(1) הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה ומשרד האוצר הפעילה בתקופה הרלבנטית קרן למתן הלוואות בערבות מדינה לעסקים קטנים ובינוניים על ידי הבנקים (להלן: "הקדן לעסקים קטנים"). הטיעון ניתן בהתאם לקריטריונים וכללים שנקבעו על ידי הקדן לעסקים קטנים והיה כפוף להחלטה סופית של ועדת אשדאי מטעם הקדן. בטרם העברת בקשה להחלטות ועדת האשדאי, נדרשה המלצה של אחד הגופים המתואמים, שנבחרו על ידי הקדן לעסקים קטנים.
- (2) חברת בי.די.איי שימשה בתקופה הרלבנטית גוף מתאם לקדן לעסקים קטנים לאחר שזכתה במכרז לעניין זה. כגוף מתאם התקבלו בבי.די.איי בקשות לקבלת סיוע מהקדן לעסקים קטנים, שטופלו על ידיה לאורך כל התהליך עד לקבלת החלטה סופית על ידי ועדת האשדאי, אם לאשר בקשה באופן מלא, באופן חלקי או לדחותה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- (3) נאשם 1 במסגרת עבודתו בבי.די.איי פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת בי.די.איי כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל. באמצעות האפליקציה תועדו, בין היתר, דחיות של בקשות לסיוע, הן דחיות על ידי בי.די.איי בשלב הראשוני והן דחיות של בקשות על ידי ועדת האשראי בשלב הסופי.
- (4) נאשם 1 היה מורשה לעשות שימוש בגישה שלו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם הקרן לעסקים קטנים לצרכי פיתוח, ותחזוקה ותמיכה טכנית בלבד.
- (5) נאשם 2, במסגרת עסקו "גלובל פיננסיים", נתן בתקופה הרלבנטית ללקוחותיו שירות לגיטימי של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלוואה לקרן לעסקים קטנים.
- (6) במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2013 פנה נאשם 1 לנאשם 2 והציע לו להעביר אליו, בתמורה לעמלה, מידע על לקוחות, שפנו באמצעות בי.די.איי לקרן לעסקים קטנים ובקשתם נדחתה או נדחתה באופן חלקי, וזאת על מנת שנאשם 2 יעשה שימוש במידע זה לצרכי המסחריים ולאיתור לקוחות פוטנציאליים הנוקטים לסיוע בהגשת בקשה חוזרת לקבלת הלוואה מהקרן לעסקים קטנים. נאשם 2 הסכים להצעה וסיכם עם נאשם 1 שזה האחרון יעביר אליו את המידע האמור וככל שמידע זה ייב לו תוצאות עסקיות, ישלם לנאשם 1 עמלה בגין העברת המידע (להלן: "הסידור").
- (7) בהתאם לסיכום ובהמשך אליו ניצל נאשם 1 את הגישה שהייתה לו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם עבודת הקרן לעסקים קטנים והעביר לנאשם 2 או למי מטעמו, כעת לעז, מידע ונתונים על עסקים שפנו לקרן לעסקים קטנים בבקשה לסיוע ועל הטיפול בבקשתם. נאשם 1 העביר לנאשם 2 כ-500 רשומות מידע על עסקים, כאמור.
- (8) נאשם 2 בעצמו או באמצעות מי מטעמו עשה שימוש במידע שהעביר לו נאשם 1 לצורך איתור לקוחות פוטנציאליים לעסקו.
- (9) נאשם 1 עשה שימוש בידעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסרה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה, בצוותא חדא עם נאשם 2.
- (10) בהיותו עובד בחברת בי.די.איי ובעשותו את חובותיו המהותיים נהג נאשם 1, אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים חפוצות בתאגיד.
- (11) בעשותו את האמור לעיל פגע נאשם 1 במזיד בפרטיות זולתו בצוותא חדא עם נאשם 2.

ב. הוראות החיקוק לפיהן כנואשמים הנאשמים:

נאשם 1:

- א. **מגירת פרטיות** – עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות")
- ב. **מרמה והפרת אמונים בהאגיד** – עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת'

נאשם 2:

א. פגיעה בפרטיות בצוותא – עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות

וסעיף 29(ב) לחוק העונשין

אחר כל אלה יש לחתייחס לחלקם של נאשמים 1-3.

(האישום הרביעי)

ביצוע בצוותא של עבירות מחשב

א. העובדות

- (1) במהלך התקופה הרלבנטית, סמוך לתחילת המחצית השנייה של שנת 2013, הכיר נאשם 3 את נאשם 1 וזאת על רקע מצוקה כלכלית בה היה שרוי נאשם 1 ורצונו של נאשם 1 שנאשם 3 יסייע לו בלקיחת הלוואה לנוכח עיסוקו של נאשם 3 בתחום הייעוץ והתיווך להלוואות.
 - (2) במהלך החודשים יוני עד ספטמבר 2013 קיימו ביניהם נאשם 3 ונאשם 1 תקשורת שוטפת שכללה שיחות טלפון בתדירות גבוהה, חילופי מסרונים רבים וכן מפגשים. במסגרת הקשרים שנוצרו נזג נאשם 3 לבקש ולקבל מנאשם 1 מידע, מתוך מאגרי המידע בבי.די.איי, בנוגע להיקף המידע השלילי או לדירוג האשראי של יחידים או חברות שהיו לקוחותיו של נאשם 3.
 - (3) בי נמנו בתקופה הרלבנטית על לקוחותיו של נאשם 3 בעסקו "פיננסית 7", אשר פנו אליו, כל אחד בנפרד, על מנת שיסייע להם בלקיחת הלוואה.
 - (4) נאשם 3 ידע, עובדי לתחילת חודש אוגוסט 2013, כי לגבי לקוחות אלה ונשותיהם (להלן ביחד: "לקוחות אלה") קיים מידע שלילי בבי.די.איי אשר מקשה על קבלת הלוואה עבורם.
 - (5) על מנת להגדיל את סיכוייו להצליח לקבל עבור לקוחות אלה הלוואות ונוך ניצול קשריו עם נאשם 1, העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספרי תעודות הזהות של לקוחות אלה, על מנת שנאשם 1 ימחק את נתוני האשראי שלהם ויגרום למחיקת המידע השלילי על אודותיהם מדוחות האשראי שלהם:
- א. סמוך לפני יום 5.8.13 העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספר תעודת הזהות של שמואל (להלן:).
- ב. סמוך לפני יום 25.8.13 העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספרי תעודות הזהות של יעל (להלן:).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- (6) כפי שפורט באישום השני ובנספח לו, ביום 5.8.13 מוחק נאשם 1 ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי. די. איי את נתוני האשראי של [REDACTED] באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגבי דו"ח אשראי נקי, וביום 25.8.13 מוחק נאשם 1 ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי. די. איי את נתוני [REDACTED] באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגביהם דו"ח אשראי נקי.
- (7) נאשם 3 ידע כי מחיקת המידע תביא לכך שגורמים אשר יזמינו דו"ח אשראי לגבי לקוחות אלה או גורמים שיקבלו דו"ח אשראי לגביהם, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי כוזב, לפיו לא נאסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.
- (8) בעשותו את המעשים המתוארים מוחק נאשם 3 ביחד עם נאשם 1 מידע המאוחסן במחשב וגרם לשינוי בו.
- (9) בעקבות פעולותיו של נאשם 3 ליצירת דוחות אשראי נקיים [REDACTED] ואשתו, אישר בנק לאומי למשכנתאות ביום 29.8.13 [REDACTED] ולאשתו חלואה על סך 250,000 ₪, וביום 2.9.13 אישר אותו בנק להגדיל את סכום החלואה לסך של 329,000 ₪, וזאת על סמך דוח האשראי הנקי הכוזב.
- (10) תמורת מעשיו כמפורט לעיל באישום זה, נאשם 3 זרז [REDACTED] תשלום עמלה בסך כולל של לפחות 32,000 ₪, וקיבל מ[REDACTED] עד ליום 2.9.13 או מועד סמוך סכום זה. נאשם 3 גבה סכום זה על השירות שהעניק [REDACTED] בסיוע בלקיחת החלואה.

ב. תוראת החיקוק לפיה הורשע נאשם 3 :

א. **שינוש לאומי מושג** – 4 עבירות לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים ביחד עם ס' 29(ב) לחוק העונשין

נאשם 4 (האישום החמישי)

עבירת מושג

העובדות

- (1) [REDACTED] עסק בעבר, בין היתר, בתחום פריטת השיקים והיה מוכר של נאשם 4 במשך שנים רבות.
- (2) עובר ליום 17.9.13, היה קיים על נאשם 4 מידע שלילי בחברת בי. די. איי, שנאסף לגביו במשך השנים קודם לכן.
- (3) נאשם 4 ידע עובר ליום 17.9.13 כי קיים לגביו מידע שלילי בחברת בי. די. איי.
- (4) במועד שאינו ידוע למאשימה במזויק בסמוך לפני יום 17.9.13, הציע זכוש לנאשם 4 שיפעל למחיקת המידע השלילי מוד"ח האשראי שלו תמורת תשלום כסף. נאשם 4 הסכים להצעתו של זכוש (להלן: "ההסכמה").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

- (5) בהתאם להסכמה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך ליום 17.9.13, שילם נאשם 4 לדבוש סך של לא פחות מ- 4,000 ש"ח על מנת שהאחרון יגיע עובד בי.די.איי לבצוע המחקר.
- (6) בהתאם לסיכום שי [REDACTED] עם נאשם 4, ביום 17.9.13 מחק עובד בי.די.איי (נאשם 1), ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי. די. איי את נתוני האשראי של נאשם 4 באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגביו דו"ח אשראי ללא מידע שלילי כלל (להלן: "דו"ח אשראי נקי").
- (7) נאשם 4 ידע, כי מחיקת המידע שביצע עובד בי.די.איי תביא לכך שגורמים אשר יזמינו דו"ח אשראי לגביו או גורמים שיקבלו דו"ח אשראי לגביו, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי, לפיו לא נאסף לגביו מידע שלילי, על אף שבפועל נאסף לגביו מידע שלילי.
- (8) בעשותו את המעשים המנוגדים, מחק נאשם 4, ביחד עם [REDACTED] ועובד בי.די.איי (נאשם 1) מידע המאוחסן במחשב וגרם לשינוי בו.

א. חוראת החקוק לפיה חורשע נאשם 4:

שיבוש לחומר מחשב -- עבירה לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין

נאשם 5 (האישום השישי) [REDACTED]

עבירת מחשב

העובדות

- (1) במהלך התקופה הרלבנטית, עסק אבי פרחי (להלן: "פריחי") בניכיון שיקים והכיר את נאשם 5 כמי שהשתמש בשירותי ניכיון השיקים שלו.
- (2) בעבר וקודם לתקופה הרלבנטית, עבד פרחי יחד עם [REDACTED] בניכיון שיקים.
- (3) עובר ליום 15.9.13 היה קיינו מידע שלילי על מימון בחברת בי.די.איי, אשר נאסף לגביה בנושך השנים קודם לכן.
- (4) במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בסמוך ליום 15.9.13, קיבל נאשם 5 פנייה מפרחי שאמר לו "יש לי קומבינה בבי די איי" וכי יש באפשרותו לדאוג למחיקת מידע שלילי מדו"חות אשראי בתמורה לתשלום שיקבל על מנת לשלם באמצעותו לגורם בתוך חברת בי.די.איי.
- (5) נאשם 5 ידע באותה הועת, כי קיים מידע שלילי על אודות מימון בחברת בי.די.איי.
- (6) בהמשך לאמור, סיכם נאשם 5 עם [REDACTED] כי בתמורה לתשלום של 5,000 ₪ אותו ישלם נאשם 5 לפרחי, יפעל פרחי למחיקת נתוני אשראי של מימון בבי.די.איי ויצירת דו"ח אשראי ללא מידע שלילי עבורה (להלן: "דו"ח אשראי נקי"), וזאת באמצעות תשלום שיגיע לגורם בתוך חברת בי.די.איי לצורך ביצוע המחקר.
- (7) לצורך ביצוע האמור לעיל, טמון לפני יום 15.9.13 העביר נאשם 5 לפרחי את מספר תעודת הזהות של [REDACTED]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

8) בהתאם לאמור, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך אחרי יום 15.9.13, שילם נאשם 5 סך של 5,000 ₪.

9) פרחי קיבל את התשלום מנאשם 5 על מנת לשלם מתוכו לאחר () על מנת שהאחרון ישלם לגורם בתוך בי.די.איי עבור מחיקת נתוני האשראי של מינון ויצירת דו"ח אשראי נקי עבורה.

10) בעשותו את המעשים המתוארים, מחק נאשם 5 () ונעוץ בי.די.איי (נאשם 1) מידע המאוחסן במוחשב וגרם לשינוי בו.

א. תוראת החיקוק לפיה הורשע נאשם 5 :

שיבוש לחומר מחשב – עבירה לפי סעיף 22(2) לחוק המחשבים ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין

ג. הסדרי הטיעון

(נאשם 3)

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והמוסכם ויורשע בעבירות המפורטות בו על ידי בית המשפט.

בהתאם לחסדר הטיעון, הוסכם להשית עליו את העונשים הבאים :

1. עונש של 60 שעות שירות לתועלת הציבור, לאחר קבלת תסקיר משירות המבחן.
2. הצדדים מסכימים כי המאשימה תעתור בנוסף לחטיל עליו קנס כספי והחלום את נסיבות ביצוע העבירה.
3. הנאשם יהא חופשי בטיעונו, למעט לעניין ההסכמות כאמור.

(נאשם 4)

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והמוסכם ויורשע בעבירות המפורטות בו.

בהתאם לחסדר הטיעון, מבוקש להשית על הנאשם את העונשים הבאים :

1. הצדדים מסכימים כי המאשימה תעתור לחטיל עליו קנס כספי והחלום את נסיבות ביצוע העבירה.
2. הצדדים מסכימים כי המאשימה בנוסף תעתור לחטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.
3. הנאשם יהא חופשי בטיעונו, למעט לעניין ההסכמות כאמור.

(נאשם 5)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המוטעם ויורשע בעבירות המפורטות בו על ידי בית המשפט.

בחתום להסדר הטיעון, בית המשפט הנכבד חתבקש להשית על הנאשם, בגין העבירות בהן הודה במסגרת כתב האישום, את העונשים הבאים:

1. עונש של 30 שעות שירות לתועלת הציבור, לאחר קבלת תסקיר משירות המבחן.
2. הצדדים מסכימים כי המאשימה בנוסף ותעזור להטיל קנס סמלי על הנאשם.
3. הצדדים מסכימים כי המאשימה בנוסף תעזור להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי, בחתום לשיקול דעת בית המשפט.

כאן ובמקום זה יש להציג את טלע המחלוקת העיקרי בין באי פח נאשמים 3/4 למאשימה: האם יש להותיר את הרשעת הנאשמים על כנה או שמא יש להתוות את ההליך באי הרשעה.

אשר לנאשם 5 – באת כוחו אינו מתנגדת להותיר את ההרשעה על כנה.

ד. ראיות לעונש

1. מטעם התביעה

כתוב אישום מתוקן וגזר דיין, בעניינם של שחר דבוש ואבי פרחי (ת"פ 34021-01-18 מחוזי ת"א).
הרשעה קודמת לנאשם 3.

2. מטעם נאשם

מסמכים בדבר השכלה אקדמית (תואר ראשון ושני במשפטים), חשתלמויות מקצועיות (בקשה להתמחות על פי חוק לשכת עורכי הדין, בוררות וגישור), וזיות בקשתו להתמחות עומדת ותלויה בלשכת עורכי הדין עד לתום החליכים בתנין זה.

3. מטעם נאשם

מכתב מאת רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון ובו הודעה כי הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון שוקל להתלות רישיונו של הנאשם כסוכן ביטוח נוכח המיוחס לו בכתב האישום המקורי.

4. מטעם נאשם

חוות דעת פסיכיאטרית.

בנוסף, הוגשו תסקירי שירות מבחן לעניין העונש לכל אחד ואחד מהנאשמים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת. טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדרי טיעון. אשר לעונש, הוסכם בעניינם של נאשמים 3 ו-4 על של"צ וקנס אך הסנגורים יוכלו לטעון לאי הרשעה. בלב הפרשה עומד נאשם 1, עובד חברת BDI לשעבר, שחדר למאגרי המידע הממוחשבים של החברה, ומחקר, לאורך תקופה של שלושה חודשים במחצית השנייה של שנת 2013, קרוב ל 100 נתוני אשראי שליליים של 18 לקוחות מדוחות האשראי הפרטני בחברה.

כתום החקירה הוגשו בפרשה זו שני כתבי אישום כנגד שבעה נאשמים- חמישה בכתב אישום זה ושניים במסגרת ת"פ 34021-01-18 בעניינם של הנאשמים שחר דבוש ואבי פרחי. ב"כ המדינה טענה כי בעת גזירת הדין יש לראות את התמונה בכללותה ואת החיררכיה בין הנאשמים המשקפת את חלקם בפרשה ואת חומרת מעשיהם. ראשון במדרג נמצא נאשם 1, הוא שביצע את הפעולות במאגרי המידע עצמם ואת המחיקות מדוחות האשראי הצרכני תמורת תשלום. במדרג השני של החומרה נמצאים נאשמים 2 ו-3 ושחר דבוש, שהיו בקשר ישיר עם נאשם 1. במדרג הבא נמצאים נאשם 4 ואבי פרחי, שהורשע בכתב האישום האחר, אשר היו בקשר עם המדרג השני בלבד. במדרג האחרון נמצא נאשם 5, שהיה החוליה האחרונה בשרשרת, היה בקשר עם אבי פרחי ופעל למחיקת נתוני אשראי בדוח של אשתו של נאשם 5 שנמחקו. בסוף שנת 2019 הסתיים עניינם של שחר דבוש ואבי פרחי כאשר הנאשם שחר דבוש נשלח ל 12 חודשי מאסר בפועל, חלקם בחופף לעונש מאסר אחר ופרחי נשלח ל 60 שעות של"צ.

לעניין השיקולים בהגעה להסדרי טיעון אמרה ב"כ המאשימה כי השיקולים המרכזיים בהגעה להסדר במקרה דנן היו חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי המדינה, בשים לב למורכבות ניהול שמיעת הראיות בתיק. שיקול נוסף היה חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר בוצעו בשנת 2013 והתגלו בשלב מאוחר יותר. עניינם של השניים האחרים בפרשה מהוות שיקול נוסף לסיום כתב אישום הנוכחי כמו גם הודאתם וקבלת אחריות של הנאשמים בפרשה. המדינה מוצאת את ההסדר בין הצדדים מאוזן, אשר נותן ביטוי לכל השיקולים ונסיבות ביצוע העבירה.

טיעוני המאשימה לנאשם 3 (אישום 4)

הנאשם הורשע במסגרת הסדר הטיעון בארבע עבירות של שיבוש בחומר מחשב. על פי הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים על עונש סגור של 60 שעות של"צ וכי המאשימה תעתור להטלת קנס כספי החולט את נסיבות ביצוע העבירות. לגבי חלקו של הנאשם- כמפורט בכתב האישום, הנאשם מחק נתונים שליליים מדוחות צרכן של לקוחות (שני זוגות). טיב היחסים בין הנאשם לנאשם 1 היו של "יד לוחצת יד", היה להם ערוץ דין משותף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

אשר למתחם העונש בנסיבות דומות טענה המאשימה כי הוא נע בין עונש של"צ עד מאסר בפועל קצר, שניתן בחלק מהמקרים בדרך של עבודות שירות, קנס ומאסר על תנאי. לנאשם הרשעה שהותיישנה ביוני השנה בגין עבירה של טיפול רשלני בתרופות או חומר רעיל לפי סעיף 338א(8) לחוק העונשין, עבירה מספטמבר 2010. העבירות המיוחסות במקרה דין בוצעו במחצית השנייה של שנת 2013, היינו בתוך תקופת ההתיישנות, על כן עבירה זו רלוונטית על אף שהתיישנה. אומנם חלף הזמן- מאז שנת 2013- נלקח בחשבון אולם באופן מוגבל, לאור מורכבות החקירה. לדידה של התביעה, העונש המוסכם של 60 שעות של"צ מאוזן, לאור הנסיבות. מבקשים להטיל קנס בסך 10,000 ₪ ומאסר חלף קנס.

אשר לסוגיית אי ההרשעה סבורה התביעה כי יש לחתור את ההרשעה על כנה. אומנם בתסקיר שירות המבחן השירות הומלץ על ביטול הרשעתו, אך מצוינים שם היבטים שונים התומכים בדעתו להורות ההרשעה על כנה. הנזק שייגרם לנאשם במקרה זה אינו קונקרטי ממש, בדרישת הפסיקה. לנאשם יש נתיב תעסוקתי שבו יכול להתפרנס והרשעה לא תפגע במטה לחמו. הוא אינו עוסק בעריכת דין והאפשרות כי לא יתקבל ללשכת עורכי הדין הינה תיאורטית בלבד.

טיעוני ב"כ נאשם 3:

מדובר על עבירות שבוצעו בשנת 2013. כתב האישום הוגש בשנת 2018, כ-5 שנים מאוחר יותר, עקב חקירה שהתנהלה לאיטת. אין מדובר בעבירות חמורות אלא במספר עבירות עוון לפי חוק המחשבים. אשר למיחות הנאשם- מדובר באב ל-3 ילדים קטינים, בעל ונואר ראשון ושני במשפטים. כתב האישום ביחס אליו היה מלכתחילה נסמכות בית משפט שלום והוגש לבית משפט מחוזי מאחר והיווה חלק מפרשה. לדידו, במצב דברים אחר לא היה מוגש כתב אישום לאחר תקופה כה ארוכה מטעמי חלופ הזמן והיעדר אינטרס ציבורי.

תסקיר שירות המבחן חיובי מאוד, הוא לקח אחריות, הצר על מעשיו והעבירות אינן מאפיינות את התנהלותו ומהלך חייו. נסופו של דבר לא נגרם נזק לאיש או גוף כתוצאה ממעשיו, גם אם אחוז מהמשפחות קיבלה הלוואה על סמך מידעים שנמחקו.

שירות המבחן המליץ בתסקיר על ביטול ההרשעה וציין כי הנאשם אינו עוסק בתחום שעבד בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, וראוי להותחשב בשינוי שעשה בשנים האחרונות.

חלף הזמן- 9 שנים- מהווה עינוי דין עבור הנאשם. לא ניתן היה להגיע להבנות עם הפרקליטות עד כה בגלל ריבוי הנאשמים. היה צריך להגיע להבנות לגבי כולם.

לעניין כוונתו לעסוק בעריכת דין- הגיש אסופת מסמכים לפיה ביום 31.7.2019 הגיש הנאשם בקשה להתמנות. הוא ייצג אותו בפני וועדת המתמנים בלשכת עורכי הדין וניסה להסביר להם את המצב לגבי כתב האישום חנוכי. נאמר להם מפורשות לחזור לכשיסתיימו החליכים. הם מחכים להכרעה מזה למעלה משנתיים. על כן, מדובר בנזק ממש ולא ערטילאי.

כמו כן, הנאשם סיים קורס מוגשים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

על השוואת התביעה בין הנאשם לעניינו של פרחי הוא הסביר כי בעניינו של פרחי מדובר היה בעבירות זיוף בכוונה לקבל דבר וכן כי העונש המוסכם שם היה שליש עם הרשעה. לגבי העבירה שהתיישנה יש לתת לה משקל מזער, אם בכלל. לאור הנסיבות מבוקש לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו שליש ממוסכם.

נאשם 3 לעניין העונש:

חביע חרטה על מעשיו וביקש מביהמ"ש להימנע מהרשעה. אמר שהוא מפרנס בדוחק ולימודי המשפטים היו חייו. הוא התחיל ללמוד לפני שנחקר. בנוסף ציין כי אכן לא נגרם נזק ממעשיו.

נאשם 4 (אישום 5)

טיעוני ב"כ המאשימה

הנאשם הורשע במסגרת הסדר הטיעון בעבירה אחת של שימוש בחומר מחשב לפי סעיף 222 וביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין. הוסיכם בין הצדדים על עונש של 60 שליש וחמאשימות תוכל לטעון על הטלת קנס החולים את נסיבות ביצוע העבירה. לאחר שנאשם 1 פנה לשחר דבוש, נאשם 4 המשיך להיות בקשר עם דבוש. מדובר בביצוע מחיקה של הדוח העצמי של הנאשם תמורת תשלום. בסופו של דבר לא נגרם נזק, אבל היה יכול להיגרם. במסגרת ההסדר נלקח בחשבון כי מדובר במקרה אחד ומדובר באדם נורמטיבי ללא עבר.

בתסקיר שירות המבחן צוין כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע העבודות וציין כי ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה בכפוף לכך שיוטל שליש גבוה יותר. המדינה מתנגדת לאי ההרשעה בטענה כי הנאשם לא הביא ראיה שההרשעה תביא באופן אוטומטי לביטול רישיון המבטח שלו, ולממנה יש שיקול דעת רחב בעניין. אין קביעה מנדטורית שהרשעה גורמת לביטול רישיון.

ב"כ המדינה טענה כי בעניינו של הנאשם, מתחם העונש נע וזין שליש עז' מאסר בפועל קצר שניתן לריצוי בעבודות שריות, קנס ומאסר על תנאי.

המדינה מבקשת לכבד את ההסדר, להטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ ולהשית עונש מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ הנאשם:

כתב האישום המקורי כלל עבירות על חוק העונשין, עבירות חמורות, מתן שוחד, זיוף ובסופו של דבר הגיעו הצדדים להסדר טיעון נוכח חראיות בתיק, כתב אישום תוקן והעבירה בו הינה על פי חוק המחשבים מבלי להקל ראש. לזיזון, חלקו של נאשם זה הוא הקטן ביותר בפרשה כולה, כולל כתב האישום האחר, הוא הקטן ביותר. הוולוואה בסופו של דבר לא מומשה ולכן לא נגרם כל נזק. ב"כ הנאשם ציין את השיהוי הבלתי סביר עד להגשת כתב האישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הנאשם הודה, לקח אתריות, חסך זמן שיפוטי ונשלח לתסקיר שירות המבחן בבחינת ביטול ההרשעה. אין לו הרשעות קודמות, הוא בן 52 גרוש, אב לילד בן 6 הוא מגדל אותו במשמורת משותפת עם גרושתו, סובל מבעיות לבביות. התסקיר שהוגש בעניינו חיובי ביותר. שירות המבחן התרשם שהוא אינו מאופיין בדפוסים או קווי חשיבה מרמתיים והוא נשקיע מאמץ בתפקוד נורמטיבי ואחריות בתפקוד החורג, שירות המבחן לקח את כל הנתונים בחשבון וראה שתיגרס מגיעה קונקרטיה בנאשם אם יורשע. ב"כ הנאשם הגיש מסמך המלמד שהרשות ננתה להתלות את רישיון המבטח של הנאשם ורק בעקבות מכתב תשובה שכתבו החליטו להמתין לגז"ד ולראות האם הנאשם יורשע בדין, כך שהנוק הקונקרטי חזר משמעי. יש סוכנות ביטוח על שמו של הנאשם, הוא מעסיק עובדים והפגיעה תהיה קשה, כאמור בתסקיר. מבקש לאמץ את ההמלצות ולהימנע מהרשעה.

הנאשם 4 לעונש:

אמר בדבריו לבית המשפט כי הוא מקבל אחריות על כל מה שקרה, נמצא במקום אחר לחלוטין. מבחינה בריאותית, אחרי התקף לב. במידה ותתית הרשעה, יפסלו לו את רישיון מבטח בוודאות וזה גרום נזק לו, לבנו (שכן משלכט מונונות) וכן לעובדים שעובדים אצלו בסוכנות.

טיעונים לעונש לנאשם 5 (אישונו 5):

ב"כ המאשימה:

הנאשם חורשע בעבירה אחת של שיבוש בחומר מחשב, במסגרת חסדר הטיעון. על פי החסדר, הוסכם בין הצדדים על עונש סגור של 30 שעות של"צ כשהמאשימה תעתור לחטלת קנט סמלי ועונש מאסר על תנאי והנאשם יהיה חופשי בטיעוני למעט לעניין ההסכמות. במקרה דנן, הנאשם פרחי בכתב האישום הנוסף הוא שקישר בין שחר דבוש לבין הנאשם 5. לעניין המתחם בעניינו, ב"כ המדינה טענה כי המתחם נע בין של"צ ל-2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. לנאשם אין עבר פלילי, הוא שיתף פעולה בחקירה והודה במיוחס לו הגם שבמשפט בחר לכפור כפירה גורפת. כן הוגשה בעניינו חוות דעת של הפסיכיאטר המחוזי. לדידה של התביעה, העונש המוסכם של 30 שעות של"צ טביר בנסיבות העניין. מבוקש לחטיל קנט בסך 3,000 ₪ ומאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ביטא מוטיבציה לעמוד בענישה מסוג של"צ אך שירות המבחן התקשה למצוא מסגרת מתאימה עבורו, בהתחשב במגבלותיו. על כן הציע שירות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח וצו מבחן בן שנה במקום עונש של"צ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ב"כ המאשימה טענה כי כדאי לנסות ולמצוא לנאשם מטגרת מתאימה בה יוכל לרצות את השלי"צ הקצר. בנוסף לעונש השלי"צ, ניתן להעמיד את הנאשם במבחן.

ב"כ הנאשם 5:

נאשם זה שונה מהאחרים משום שהוא האחרון במדרג. הנאשם אינו מתאים לביצוע שלי"צ על כן, מוטב לנאשם שיהיה בפיקוח קצינת המבחן. הוא לא מבקש לצאת פטור בלא כלום. הציגה חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית מפסיכיאטר פרטי. ביקשה להפנות את בית המשפט למצבו הנפשי, הפזי, הניירולוגי והכלכלי של נאשם זה. לכן ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולקבוע שהנאשם יהיה בפיקוח, ללא שלי"צ.

לעניין הקנס ביקשה ב"כ הנאשם להימנע לחלוטין מהטלת קנס. הנסיבות הכלכליות עולות בתסקיר, הוא מתקיים מביטוח לאומי, זה קנס להורים שלו שחיים בדוחק, יש לו שלושה ילדים שהוא לא משלם עבורם מזונות. הקנס כאן לא מתאים למקרה. בוודאי לא מתאים לעבירות ולזמן. כן מבקשת להימנע ממאסר מותנה.

נאשם 5 לעניין העונש:

ביקש שלא יוטל עליו קנס מאחר ואין לו כסף לשלם והמשפחה שלו היא זו שתאלץ לשאת בעלויות.

ג. דיון והכרעה

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

לנאשם 3 (להלן: "הנאשם")

למעשה קדם תכנון מוקדם. הוא חבר לנאשם 1 (הראשון במדרג) ועל כן ולא בכדי כותרת האישום המיוחס לו הינה "ביצוע בצוותא של עבירות מחשב", זאת בניגוד לנאשמים 4.5.

בין הנאשם שעסק ביעוץ והיווץ להלוואות, לבין נאשם 1 התקיים קשר אינטנסיבי-עסקי בקשר לקבלת מידע שלילי או חיובי אוויות מנקשי הלוואות. טיב היחסים בין השניים היה של "יד לוחצת יד", כתגדרת ב"כ המאשימה.

הנאשם ביקש להיטיב עם לקוחות אשר לגביהם היה מידע שלילי בחברה המקשה עליהם ליטול הלוואה. על כן פנה לנאשם 1 וביקש למחוק הנידע השלילי אודות ארבעה מלקוחותיו (שני זוגות).

בעקבות "שיפוץ" המידע נאות בנק לאומי למשכנתאות להעניק הלוואה בסך 250,000 ₪ (אשר תוגדלו לאחר מכן לסך 329,000 ₪) לאחר חזנוות. בתמורה, קיבל הנאשם מבני תוג שכר טרחה בסך 32,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

~~המס' 101/01 תשס"א פ"ד תל אביב-יפו, 101/01 תשס"א פ"ד~~

הנאשם הוא שיזם את המעשים, האדיר בכך את שמו והפיק תועלת כלכלית.
הנזק אשר יכול היה להיגרם ממנון החלואה לגורם שאינו עומד באיתנות הכלכלית הנדרשת ועל פי
אמות המידה הנחונות אצל הגורם המלווה, יכול היה להיות משמעותי.
בפועל לא נגרם נזק.

לנאשם 4 (להלן: "הנאשם")

למעשהו קדם תכנון מוקדם. בהיותו במצוקה כלכלית, הוא פנה לדבוש אשר פנה לנאשם 1 וביקש
למחוק את המיניע השלילי עליו על מנת שיוכל ליטול חלואה עבור עצמו.
בתמורה, שילם הנאשם לדבוש סך 4,000 ₪.
הנאשם פעל עבור עצמו, אך לא נטל חלואה בסופו של יום ולא נגרם נזק כלשהו תגם שבפועל יכול
היה להיגרם נזק.
מצבו הכלכלי הקשה הוא שהניע אותו לפעול כפי שפעל.

לנאשם 5 (להלן: "הנאשם")

אף למעשהו קדם תכנון מוקדם. הנאשם פנה לפרחי אשר פנה לדבוש וזה פנה לנאשם 1 לשם מחיקת
מידע שלילי אודות אשת הנאשם.
בתמורה שילם הנאשם לפרחי סך 5,000 ₪.
בפועל לא נגרם נזק כלשהו והגם שיוכל היה להיגרם נזק לו נטלה אשת הנאשם חלואה ולא הייתה
עומדת בת.
הנסיבות הכלכליות הקשות וכן שהביאו את הנאשם למעשה.

2. הערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה:

בקביעת מתחם העונש החולט בהונאת לעקרון החלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במדיניות
הענישה הראויה ובנסיבות הקשורות בניצוץ העבירה.
העבירות בהן מואשמים הנאשמים וזינם חמורות ומחייבות דרך כלל ענישה מרתיעה. עבירות
מחשבים מבוצעות בקלות, אך גורמות לנזקים כלכליים בהיקפים גדולים.
יש להדגיש את מרכזיות חוק המחשבים ואת הצורך במסר בחיר וחז-משמעי לכל עבריין מחשבים,
כי דינו כדן עבריין פלילי לכל דבר הגורם נזק משמעותי לחברה ולפרט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

אחר הקביעות הנורמטיביות, יש להדגיש כי הענישה לעולם הינה אינדיווידואלית והיא שונה מנאשם לנאשם על פי השיקולים המנויים בתיקון 113 לחוק העונשין.

ח. מדיניות הענישה הנוהגת

עיון בפסקי הדין אשר הוצגו ע"י הצדדים מעלה כי קיימת מנעד רחב של ענישה החל מסיום הליך ללא הרשעה וכלה במאסרים קצרים ופועל. אולם, ראוי להדגיש כי על המדיניות הנוהגת זו ניצבת סוגיית גיטול ההרשעה לנאשמים 3,4 ובכל מקרה הרף העליון לו טוענת התביעה על פי המוסכם בין הצדדים הינו ביצוע של"צ.

בתי"פ (שלום י-ם) 3812/99 מדינת ישראל נ' רפאלי (2.8.2000, פורסם בנבו) הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיפים 22(2) ו-41 לחוק המוחשבים, תשנ"ה-1995, ונגזרו עליו 60 יום מאסר בפועל, מאסר על-תנאי של עשרה חודשים לתקופה של שלוש שנים, בתנאי שלא יעבור כל עבירה על חוק המוחשבים, וכן תשלום קנס בסך 3,000 ש"ח.

באותו מקרה עבד הנאשם, איש מחשבים במקצועו, בחברה המשתמשת ברשת מחשבים אשר חכילה, בין השאר, תוכנה לתיעוד הפעולות שמטרתה לאפשר למנהלי הרשת לקבל מידע על פעולות שונות שנעשו בה. גם לאחר שעזב הנאשם את עבודתו בחברה, וללא הרשאה, המשיך לחדור ממחשב חיצוני אל רשת המחשבים של החברה. כדי למנוע תיעוד כניסתו לרשת בתוכנה לתיעוד הפעולות נהג הנאשם למחוק את התיעוד בכל פעם שהותחבר למחשב, לאחר התחברותו. לאידוע אילו פעולות נוספות ביצע הנאשם ברשת ומה הייתה מטרתו.

צוין כי זמן המאסר נמוך יחסית ומטרתו בעיקר סמלית והרתעתית, וזאת לנוכח העובדות, בין היתר, כי לא נגרם נזק קונקרטי.

בית המשפט קבע כי העונש המתאים לעבירות מסוג זה הוא עונש מאסר וכי נראה כי בעבירות אלו רצוי להעדיף מאסר בפועל ממש ולא עבודות שירות. אחת מתכליות הענישה העיקריות בעבירות מחשבים היא הטבעת אות קלון וגינוי על עובריהם. במקרים אלו אין זה מן הראוי לקבוע ריצוי המאסר בעבודות שירות, היות שהציבור איננו רואה בעבודות שירות מאסר של ממש ותכלית הענישה מתפוגגת (ראה חשופט (בדימוס) ד' לוי "גוזרים את הדין" [1], בעמ' 200).

בע"פ (תי"א) 71832/02 יעקב בן אברהם ואטורי נ' מדינת ישראל (26.11.2003, פורסם בנבו) נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בבית משפט קמא בניצוע שתי עבירות: חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על סעיף 4 לחוק המוחשבים וכן שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב, עבירה לפי סעיף 2 לחוק הנ"ל. בגין עבירות אלה נגזרו על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 11 חודשים על תנאי וקנס בסך 5000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"ד 3192/08 מדינת ישראל נ' עזריה שרון (פורסם בנבו) 2.12.2008

באותו עניין דובר על המערער, אשר עבד תקופה מסוימת כאחראי על שירות לקוחות בחברת "קלוב-קולי". מתוקף תפקידו החזיק בביתו מודם שירות של לקוחות שונים, אשר נועד לאפשר לו להתחבר מרחוק למרכזיות, על מנת לתקן תקלות. חברת "קלוב-קולי" סיפקה, בין היתר, שירותי תחזוקה למרכזיות של עיתון "לאישה".

בהמשך, חדר המערער למרכזיות של העיתון, וזאת שעה שלא עבד יותר בחברה אולם כרטיס המודם עדיין נותר בידי וזה עשה בו שימוש. המערער שינה את בסיס הנתונים של המרכזיות, וגרם בכך לשיתוקה.

באשר למערער: הוגש תסקיר חיובי בעניינו. זו הייתה הסתבכותו הראשונה. המערער איש משפחה והדעת נותנת כי משפחתו תיפגע כלכלית אם יאלץ המערער לרצות מאסר גם בדרך של עבודות שירות. הוא חביב חרטה. נקבע כי הדין את מעשיו וכי אכן מדובר בחריגה באורח חייו שאיננה מאפינת את מערכת ערכיו.

לעניין העונש קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שהוטל עליו בבית משפט קמא – 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות – משקלל נכונה את כל הגורמים הללו ואת הקווים החיוביים והנורמטיביים שבאישיותו ובאורח תפקודו, לצד הצורך בענישה בעלת היבט של הרתעה כללית. כן נקבע כי נפוצותה של העבירה והקלות היחסית שבח היא מתבצעת מחייבים הטלת עונשים של ממש כדי שחדירה למחשבים בווריאציות שונות לא תהפוך לסמורט לאומי, ולמעשה שההתייחסות אליו גובלת לעתים בחריצה, במקום בחזקתה.

בתי"פ (שלום ת"א) 3192/08 מדינת ישראל נ' עזריה שרון (2.12.2008, פורסם בנבו) הורשע הנאשם במסגרת הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב – עבירה על הוראות סעי' 21(1) ו-21(2) לחוק המחשבים, הנושנייה – 1995 (ריבוי עבירות) ובעבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין – עבירה על הוראות סעי' 4 לחוק המחשבים (ריבוי עבירות), ונגזרו עליו ביצוע עבודות של"צ, 15 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 1500 ₪ והתחייבות כספית.

באותו עניין, חדר הנאשם לבלוג ולציאט של חברת "תפוז", מוביל ידיעתה או אישורה, באמצעות תוכנת חדירה אשר הייתה ברשותו, חסם שלא כדין ממשתמשים מלהשתמש בבלוג ובציאט וגרם לשיבושי תקשורת.

בית המשפט קבע כי: "עבירות לפי חוק המחשבים קלות לביצוע מחד גיסא, וקשות למניעה ואכיפה מאידך גיסא. הנזק הנגרם לציבור ולציבור המשתמשים הגדול והמתרחב בשירותי הרשת רב אמינותו התפעול השוטף של הרשת נפגע, ואמון המשתמשים ביעילותו של אמצעי וקשורת חשוב זה ואמינותו נפגעים גם כן. במציאות החיים זהיום אמון הציבור מחד והרחבת השימוש בשירותי התקשורת רבי חשיבות האינטרנט אמינותה המתמדת לכול, ובטחון המידע חזרתו נה – הינם אינטרס חברתי חשוב ביותר, לקידום והתפתחות של חברה מודרנית בכלל ולתקשורת בין אישית בין קהילתית של בני אדם בארץ ובעולם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ

מנגז', קיימים פסקי דין אשר סיימו ההליך ללא הרשעה.

ת"פ (שלום ת"א) 7343/03 מדינת ישראל נ' נגד יהושע וולמנוביץ אורי (6.1.2005) - הנאשם (2) הודה בבצוע עבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין, לפי סעיף 4 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995. לאחר הודאתו הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן ומבקש שלא להרשיעו בהמלצת התסקיר. התביעה עתרה להרשעתו נוכח אופי העבירה ומידת החומרה שראוי לייחס לה.

דובר על נאשמים שעבדו בבנק לאומי בסניף המרכזי בת"א. נאשם 1 שימש כראש אגף מנהלה וכיו"ר איגוד המנהלים בבנק ונאשם 2 - כאחראי על תפעול המחשבים בסניף. נאשם 2 עבד בכפיפות לנאשם 1. כתב האישום ייחס לנאשמים חדירה שלא כדין למחשב הבנק לשם עיון בפרטי חשבונות בנק של חלק מחברי ההנהלה הבכירה וקרובי משפחתם וכן של חברי הוועד והמקורבים להם. במספר הזדמנויות, הפיקו הנאשמים פלטי מחשב של המידע הזה.

בית המשפט ציין כי ככלל, מן הראוי לנקוט בענישה מחמירה בעבירות של חדירה למחשב, ובדאי כך לגבי הרשעה בעבירה זו. יחד עם זאת, ההתייחסות העונשית ומדרג החומרה נקבעים בכל מקרה לגופו, לפי נסיבות העבירה והעברין, ובמקרה זה, גם לגישת התביעה, נקרתו של הנאשם אינו מן החמורים. על כן על הנאשם חוטל של"צ ללא הרשעה.

ת"פ (שלום חי) 7680-05-10 מדינת ישראל נ' דפאל איסקוב כנגד הנאשם הוגש כתב אישום (מתוקן, במסגרת הסדר טיעון) שייחס לו עבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין - עבירה לפי ס' 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה - 1995.

הנאשם, עבד בשנים 2006-2008 בחברת "נני בע"מ" (להלן: "החברה"). תפקידו של הנאשם היה עובד כללי וקצין רכב. במסגרת התפקיד הייתה לנאשם גישה לכלל מחשבי החברה.

באחד הימים הותחבר הנאשם באמצעות האינטרנט לרשת המחשבים של החברה וחדר לשתי תיבות דואר אלקטרוני של שני עובדי החברה. הנאשם שמר למחשבו האישי קובץ מתוך תיבת הדואר האלקטרוני של מנהלת החשבוניות בחברה, ובאחר יתר שלח את הקובץ, מתוך תיבת הדואר של העובדת, לכלל עובדי החברה.

על פי ההסדר אליו הגיעו הצדדים, סוכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, אשר יתייחס, בין היתר, גם לשאלת הרשעתו. פרט לכך, לא הייתה הסכמה עונשית אחרת, ואף לא הייתה הסכמה בנושא ההרשעה. שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו.

בית המשפט קבע כי במקרה הספציפי הזה מתקיימים שני התנאים לאי הרשעה - פגיעה בשיקום הנאשם מחד; וסוג העבירה המאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה ומבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. על הנאשם חוטל של"צ ללא הרשעה.

בת"פ (שלום ת"א) 10466-08 מ"י נ' שמואל בסן נמצא הנאשם אשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של חדירה לחומר מחשב לפי סעיף 4 לחוק המחשבים תשנ"ה-1995.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

באותו מקרה דובר על נאשם שעבד בחברת קואליטסט, חברה לבדיקות תוכנה, (להלן: "החברה") ובמסגרת תפקידו החזיק בקובץ XLS שהכיל שמות משתמשים וסיסמאות של עובדי החברה. כעולה מעובדות כתב האישום והמתקן, לאחר שהנאשם עזב את החברה, בתקופה על פני מספר חודשים, במספר הזדמנויות, חזר הנאשם שלא כדין באמצעות שמות המשתמש וסיסמאות שהיו ברשותו, לכתובות הדואר האלקטרוני של עובדי החברה, וזאת ממחשבים של החברה המתחברה שבה החל לעבוד. לאחר שתורר לתיבות הדואר האלקטרוני כאמור, עיין הנאשם שלא כדין בתכנים שנשלחו לעובדי החברה, אשר נוגעים למידע עסקי של החברה. הנאשם נשלח לתסקיר ושם הומלץ שלא להרשיעו ולחטיל צו של"צ.

ביהמ"ש קבע כי נסיבות המקרה מצדיקות סטייה מהכלל והימנעות מהרשעת הנאשם. מדובר כנאשם אשר הודה בחריצה לחומר מחשב של מעבידו לשעבר, כאשר לא נגרם כל נזק כלכלי, חלף זמן רב מהעבירה ויהא בהרשעה לפגיע בנעסוקת הנאשם.

בית משפט השלום נמנע מהרשעת הנאשם וקבע כי:

"הגם שאין לזלזל במעשי הנאשם, לא ניתן להתעלם מכך שלא נגרם נזק כלכלי ישיר ושבוזקע המעשים ענודה מערכת יחסים הדדיות, להבדיל ממקרים שבהם החריצה למחשב בוצעה על ידי חוקרים מרטיים למען בצע ניסוי, או למטרות פליליות. יש לתת משקל בכורה לזמן הרב שעבר מאז המקרה ותחוליו גובר המשקל שיש לתת לנסיבות האישיות. צריך לזכור, שלאורך השנים שחלפו מאז המקרה, הנאשם לא הסונגן בביצוע עבירות דומות.

יש בהחלט אינדיקציה לקבוע, כי יהא בהרשעה בפלילים כדי למגוע בתעסוקתו של הנאשם. המסקנה היא כי נסיבות המקרה הנוכחי מצדיקות סטייה מהכלל והימנעות מהרשעת הנאשם".

בתי"פ (שלום י-ם) 15743-11-10 מדינת ישראל נ' ניר דורון בן שושן הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה למחשב (חריצה למחשב לפי סעיפים 2(2) ו-4 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995. באותו מקרה, עבד הנאשם בחב' "ריל טיים" במשך כשנתיים כמנהל רשת מחשבים ובמסגרת עבודתו קיבל סיסמה כדי להפעיל את הרשת באופן מלא ונוך התחברות אליה באמצעות רשת האינטרנט ממחשב מרוחק.

לאחר שהנאשם התפטר מעבודתו, פרץ בינו לבין מעסיקו לשעבר ויכוח שלאחריו בשעות הלילה חזר הנאשם למחשבי החברה באמצעות מחשבו האישי, תוך שימוש בסיסמה שקיבל מהחברה, וניטרל את מנגנון "חומת האש" של שני לקוחות של החברה. בהמשך אף חזר הנאשם אל שרתי המחשב של חברה שלישית שהיונה לקוחה של חב' ריל טיים ושינה נתונים בוזמרי המחשב ומחק חומרי מחשב אחרים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם הושבתו רשתות המחשבים של הלקוחות למשך כ-6 שעות.

בתסקיר שהוגש הומלץ כי הנאשם לא יורשע וכי יוטל עליו של"צ בחיקף נרחב.

ביהמ"ש שקל נחז את חומרת מעשיו של הנאשם ואת פוטנציאל הנוק העצום שמעשים מסוג זה עלולים לגרום. כמו כן שקל את הצורך בהרתעה, שכן קשה מאד לחשוף פעילות מסוג זה, במיוחד כשמדובר באנשים בעלי ידע במחשבים ויכולים לבצע עבירות אלה מכל מקום ובכל שעה. מאידך, שקל את לקיחת האחריות של הנאשם לביצוע העבירות, את החרטה שהביע, את נסיבות חייו הלא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פשוטות, את רצונו של הנאשם לעבור טיפול כדי שמעשים מסוג זה לא יישנו ואת העובדה שמדובר באדם נורמטיבי בעל משפחה וכן בהתחשב בנסיבות שהובילו לביצוע העבירה. כמו כן, ביהמ"ש שקל כי הרשעתו תוביל לפגיעה במקור פרטותו וכן את העובדה שמדובר בעבירות מסוג עוון שאינן במדרג חומרה גבוה ולא גרמו לנזק בפועל פרט להכבדה. כמו כן, התחשב ביהמ"ש בתולף הזמן של ארבע וחצי שנים ממועד ביצוע העבירות בהן הנאשם לא עבר עבירות נוספות והמשיך לעבוד במקצוע המושגים.

לפיכך קבע בית המשפט כי בתתאם להלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל), אם ההרשעה תישאר על כנה תדבר יפגע בנאשם פגיעה לא מידתית וסוג העבירה ונסיבות המקרה מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. לפיכך, ביהמ"ש ביטל את הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו והטיל עליו לבצע שירות לתועלת הציבור בחיקף של 340 שעות. כמו כן, הוטל צו מבחן למשך שנה.

בתי"פ (שלום טב) 11-06-48684 מדינת ישראל נ' פלוני הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון. העבירה המיוחסת לנאשם באה לידי ביטוי בחדירתו לשתי תיבות דואר אלקטרוני.

הנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מבחן.

בית המשפט פסק כלתחל:

הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, ביטול הרשעה הוא החריג לכלל.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשעה.

מקרה זה נופל בגדר אותם מקרים חריגים שיש בהם מקום ליתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם ולהעדיף אותן על פני האינטרס הציבורי. שרות המבחן הוא בבחינת זרועו הארוכה של בית המשפט, גוף מקצועי אמין שיש לנות משקל רב להורשמותו ולחמלצותיו. דוק, המלצות הן בגדר המלצות ובית המשפט הוא המחליט בראותו את התמונה בכללותה.

לאור אופיו של הנאשם, לאור הורשמות שרות המבחן, קיימת סבירות נמוכה מאוד, עד קלושה, כי הנאשם ישוב ויבצע עבירה זימה בעתיד. אין המדובר בדפוס התנהגות כרוני והדברים עולים כדי התנהגות מקרית הנובעת מסיטואציה ספציפית. הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה, הודה בכתב אישום מתוקן וחזר חרטה על מעשיו. הרשעת הנאשם עלולה לפגוע בדימוי העצמי של הנאשם, לפגוע ביחס של הסביבה כלפיו, ובעיקר בסביבה הרלוונטית להתפתחותו המקצועית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), הוא עקרון החלימה, "לפני נזרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו. העבירה שבת הודיה הנאשם היא עבירות חמורה ומחייבת ענישה מרתיעה. עבירות מנחשבים מבוצעות בקלות, אך גורמות לנזקים כלכליים בחיקפים גדולים. יתרה מזו, עבירות אלה פוגעות בפרטיות ומעלות את הצורך בהגנת מאגרי מידע. במקרה דנן, הנאשם ניצל את מיומנותו במחשבים, על מנת לפגוע בפרטיותם של המתלוננים, זאת על אף שהוא יודע היטב את האיסור והחשלות של ביצוע עבירות אלה. מתחם הענישה בעבירה זו נע בין אי הרשעה לעונש של מאסר בפועל של שלוש שנים. מקום שבת המשפט אינו מרשיע את הנאשם, לא ניתן להשית על הנאשם קנס. רשימת העונשים שבית המשפט רשאי להטיל, לצד אי הרשעה הינה מצומצמת. יש וביית המשפט מוצא להרחיב את הרשימה, כמו הטלת צו נזבחן לצד מאסר בפועל. הטלת של"צ לתקופה ארוכה או מבחן על הנאשם אינם מתאימים לנסיבות המקרה, הנאשם אינו זקוק לליווי של שרות המבחן. הכתרון מצוי בחטלת הוצאות לאוצר המדינה לצד של"צ.

מתחם הענישה נע אפוא בין אי הרשעה ברף התחתון, לצד ביצוע של"צ לבין מאסר בפועל קצר.

ט. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

1. הנאשמים נטלו אחריות, הביעו חרטה והודו במיוחס להם.
2. העבירות בוצעו בחודש אוקטובר 2013, תיק הוחקרה הועבר לפרקליטות בשנת 2015 (ראה מוספר תיק פרקליטות בכתב האישום) וכתב האישום הוגש בחודש ינואר 2018. יודגש במקום זה, כי אינני מלין על הפרקליטות לפי שמדובר בפרשה מורכבת, רבת נאשמים ואישומים. באי כח הנאשמים הלינו על כריכת עניינם של לקוחותיהם בפרשה כולה. בעוז שהבירור געניינם היה נקודתי והצריך עדים בודדים בלבד מתוך 84 עדים והם מצאו עצמם נגררים אחר הבירור המותיחס לנאשמים 1,2.
- זאת ועוד- בשלב מסוים הושג מותווה עונשי מסוים לנאשמים 1,4,5 כבר בחודש יוני 2020 - בעקבות הליכי גישור- אך הצגתו הותנתה בחזרת מכפירה של השניים האחרים. כך מצאו עצמם כלל הנאשמים כרוכים זה בזה.
3. לנאשם 3 הרשעה שהותישנה ביוני השנה בגין עבירה של טיפול רשלני בתרופות או חומר רעיל לפי סעיף 338א(8) לחוק העונשין, עבירה מספטמבר 2010. ההליך הסתיים בהרשעה, של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"י

תסקירי שירות המבחן

4.

בתסקיר אודות מסי, נאשם 3, מיום 13.9.21, מתואר כי הנאשם בן 49, נשוי ואב ל-3, מתגורר בדירה שכורה ברמת השרון, בעל תואר שני במשפטים, מנהל אורח חיים דוני ועוסק בשיווק בתחום הנדליין. רוב שנות בגרונו עבד בתחום הייעוץ למשכנתאות ולחלוואות, כשכיר וכעצמאי, במסגרת זו ביצע את העבירה נשוא הדין. מדובר באדם מתפקד אשר ביצע העבירה אינו מאפיין את הננהלותו הרגילה ואת מנהלך חייו. אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקים פתוחים, למעט ביצוע העבירה הנוכחית. הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן. ביקש להימנע מהרשעה עקב חזק התעסוקתי שייגרם לו וציין כי הרשעה עלולה לסכל את קבלתו להתמחות במסגרת לשכת עורכי הדין וכן לסכן את קבלתו כחבר הלשכה. בעת מתן ההמלצה, התחשב שירות המבחן בעובדה כי הנאשם החל בלימודי התואר השני שלו במשפטים לאחר ביצוע העבירה, לכן לקח בחשבון שההלך נגדו עלול להסתיים בהרשעה. מנגד, חלף הזמן, העובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, העובדה כי הוא אינו עוסק במקצוע במסגרתו בוצעה העבירה וההתרשמות מוזמאמצים אשר ערך בשנים האחרונות בכדי לעסוק בתחום עריכת הדין, הובילו את שירות המבחן להמליץ על ביטול ההרשעה והטלת צו שלייצ בהיקף של 60 שעות.

בתסקיר אודות מסי, נאשם 4, מיום 14.9.21, מתואר כי הנאשם כגן 51, גרוש ואב לילד, מתגורר ברמת השרון. בעל חברה עצמאית בתחום הביטוח. נעדר הרשעות קודמות. הנאשם לקח אחריות וחביע חרטה בגין מעשיו. באותה עת, היה מרוכז בצרכיו האישיים- למחוק דירוג אשראי שלילי שלו- ולא שקל את מעשיו. על פי התרשמות קצינת המבחן הנאשם נעדר דמוסים שליליים. הנאשם פועל למען הקהילה ולאורך שנים התנדב במסגרות שונות. אם הרשעתו תישאר על כנה, הדבר יביא לפגיעה קונקרטית מאחר ולא יוכל להמשיך ולעסוק כסוכן ביטוח, מקצוע המהווה עבורו עוגן משמעותי ומפעל חייו. עקב נסיבות המקרה- היעדר הרשעות קודמות או פתיחת תיקים חדשים, הזמן הארוך שעבר מאז העבירה והפגיעה מהרשעתו, המליץ שירות המבחן על הטלת שלייצ בהיקף של 60 שעות וסיום ההליך ללא הרשעה.

בתסקיר אודות מסי, נאשם 5, מיום 27.10.21, מתואר כי הנאשם, יליד 1972, אב ל-3 ילדים אולם לא נמצא עמם בקשר, הוא אינו עובד על רקע מצב בריאותי, מתגורר בדירת שותפים בבית ים בסמיכות לחוריו ומסתייע בהם לצרכים בסיסיים. בהתבסס על חוות הדעת הרפואית, הנאשם סובל משיתוק מוחין מולד, עם שיתוק ספסטי בפלג גוף שמאל. תפקודו ירוד ביותר ותלותו בהוריו גבוהה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

שירות המבחן הורשם כי הנאשם מבטא נכונות ראשונית לקיום קשר מחייב עימם וכי קיים פוטנציאל שיקומי ולהערכתם, ולנוכח מגבלותיו, הטלת צו מבחן בן שנה תהיה אפקטיבית יותר מהטלת צו של"צ, הן בהפחתת מהסיכון לעבירות חוזרות והן לצורך שיפור חייו.

עבור נאשם זה נערכה גם חוות דעת אמבולטורית של בית החולים אברבנאל, ביום 2.2.20, ושם הומלץ כי במידה ויוטל עליו עונש מאסר בפועל, רצוי שיהיה בתנאי מיקוח. חוות הדעת הפטיכיאטרית לנאשם 5 מגלה תמונה מכמירת לב לגבי מחלותיו הגופניות והנפשיות. הנאשם אינו מתפקד בשום תחום ואף הומלץ למנות לו אפוטרופוס לרכוש ולגוף.

5. באי כת הנאשמים עמדו על נסיבותיהם האישיות במסגרת הטענות לעונש ואין מקום לחזור על הדברים.

6. עוד יש לחבא במניין השיקולים את התמורה המהותית בכתב האישום ממנו הושמטו העבירות החמורות (מידע כוונ, מתן שוחד, זיוף המשפיע על עסקאות). הנאשמים חיו בצילן של העבירות החמורות שנים רבות וגם לכך יש ליתן משקל משמעותי.

י. הנרעה

התלבטתי לא מעט אשר לנאשם 3. לכאורה, חלקו בעבירות וקיומו של עבר פלילי (טיפול רשלני בתרופות) מטים את המאזניים לכף חותה. לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם החל לימודי המשפטים לאחר ביצוע העבירות וחקירת המשטרה ובכך נטל על עצמו סיכון כי יורשע בדין ומאמציו ירדו לטימיון.

על אמות המידה בסוגיית אי הושעה ראה: (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נ"ד(3) 685. ראו גם ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 3301/06 ביטי נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(4) 1000; ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2006(1) 3685; פרשת שמש, לעיל).

מקובלים עלי טיעוני ב"כ נאשם 3 כי אין לגזור גזירה שווה בין עניינו של [REDACTED], אשר הורשע בדין מהטעמים הבאים: א. מזדבר בעונש מוסכם. ב. העבירות שונות.

שוכנעתי במכלול הנסיבות כמפורט לעיל ובכלל זה משמעות העבירה, כי עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת תפגיעת הצפויה לנאשם באם יורשע. ראה לעניין זה אף השתלשלות החליכים מאז פתיחת החקירה ועד הלום. חלוף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הזמן מכהה במידה מסוימת את השיקול החרטעני ותחונני גובר המשקל שיש לתת לנסיבות האישיות.

ביתר שאת יפים הדברים לנאשם 4, אשר חלקו מצומצם ביותר, הוא נטול עבר פלילי והאפשרות להתליית רישיון סוכן הביטוח שלו הינה ממשית.

יש עוד ליתן את הדעת לרף העליון בענישה המתבקש ע"י המאשימה אשר הינו ביצוע שלי"צ ואף זאת במספר זעום יחסית.

אשר על כן, אני עושה שימוש בסמכותי מכח סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 ומבטל את הרשעת הנאשמים 3,4.

אשר לנאשם 5 סוגיית חונקת החרשעה אינה שנויה במחלוקת. עם זאת בנסיבותיו המיוחדות החלטוני שלא להשית עליו קנס. עוד יצוין כי הנאשם אינו כשיר לביצוע שלי"צ.

יא. סוף דבר

לנאשם 3

הנאשם יבצע שלי"צ בהיקף 60 שעות בעמותת " מאורות השרון מכל חלב " ביחידת המתנדבים העירונית של רמת השרון, בסיוע כללי במחסן ולצוות המקום בכל אשר יידרש. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק המחשבים במשך שנתיים מהיום. לא יחתום, יאסר לתקופה של 3 ח.

לנאשם 4

הנאשם יבצע שלי"צ בהיקף 40 שעות במסגרת הרווחה ברמת השרון בסיוע לצוות מועדון הנוער וקבוצת הספורט. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה על חוק המחשבים. לא יחתום, יאסר לתקופה של 45 ימים.

לנאשם 5

ניתן בזה צו מבחן לתקופת של שנה אחת. שירות המבחן מתבקש לחקל ככל האפשר עם הנאשם, בשים לב למגבלותיו חשונות, חלופ הזמן מאז ביצוע העבירה והיעדר עבר פלילי לפני ואחרי ביצוע העבירה.

ויתור המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

1

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה על חוק המחשבים. לא יחתום, ייאסר לתקופה של 10 ימים.

הנאשמים 3,4 מוזהרים בזאת כי אם לא יבצעו השליע במועדו ובמלואו, אחיה רשאי לשוב ולהיזדרש לעניינם בשנית ובכלל זה מונן גזר דין שונה מזה אשר הוטל עליהם. כך הם פני הדברים לנאשם 5 המוזהר בזאת כי אם לא ישונף פעולה עם שירות המבחן כנדרש, אחיה רשאי להטיל עליו עונש שונה מזה אשר נגזר עליו.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בחוק.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ב, 25 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

72

צינן קאפרן, שופט עמית